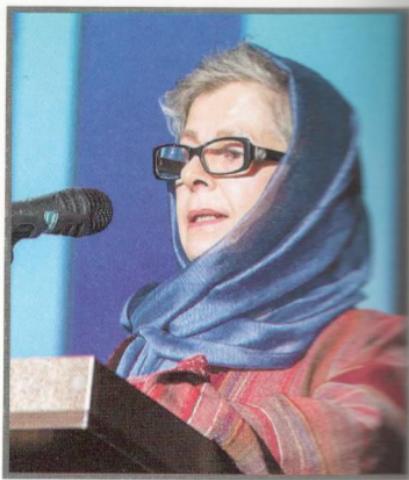

در ادامه مراسم، فیلمی به نمایش درآمد و سپس مهندس فریال جواهريان به دعوت مجری مراسم به سخنرانی پرداخت و ضمن ابراز تأسف از درگذشت چهره‌های نامداری مانند پرویز کلاتری، عباس کیارستمی و علی‌اکبر صارمی در سال گذشته گفت: با علی‌صارمی از سال ۵۵ آشنا شدم. ما با هم دوست و همکار بودیم و بعد از اینکه علی باهایده حائری و من با داریوش مهرجویی ازدواج کردم، رفت و آمدنا و خاطرات شیرین بسیاری داشتیم اما من امروز قصد دارم راجع به معماری علی‌اکبر صارمی صحبت کنم. مهندس جواهريان ادامه داد: دکتر علی‌اکبر صارمی

نقاش، معمار و نویسنده بود او در هریک از این عرصه‌های هنری کاملاً مهارت داشت و در هر کدام از این چهار عرصه که فعالیت می‌کرد رد پای سه تای دیگر در آن نمایان بود مخصوصاً در سعراي‌از شاگردان بر جسته مرحوم سیحون بود و من بالطمینان می‌گویم که معماری ایرانی را خیلی خوب می‌شناخت. او در مقطع دکترا، شاگرد لوییکان بود. او از مددود ایرانیانی است که دارای سرک PhD معماری از دانشگاه پنسیلوانیا آمریکا می‌باشد. در آثار دکتر صارمی سه دوره کاملاً مستقل‌وت قابل تشخیص است. دوره اول که از خانه افشار شروع می‌شود و با انتیتو پاستور تمام می‌شود و در این دوران او مستقیماً از معماری ایرانی الهام می‌گیرد و عناصر شکلی معماری ایرانی را بصورت عینی استفاده می‌کند. البته نمی‌توان گفت این‌ها کارنامه کاری اوست. از دیگر آثارش ویلایی است که در سال ۵۲ در محمود‌آباد طراحی و ساخته روی پایه‌های بلندتر از آنچه‌گوی خانه‌های شمال است به جهت اینکه از پنجه‌ها دید به دریا وجود داشته باشد. ساخت خانه ابراهیمی و خانه سی‌شهیدی در تهران (سال ۱۳۵۳) دوره اول کاری اوست. اما با ساخت خانه افشار در زعفرانیه در سال ۵۳ که طراحی آن با همکاری نقی رادمرد و نسرین فقیه انجام گرفته به کارگیری اصول معماری ایرانی مانند آجر نما (نماهای آجری با قاب‌بندی) و طراحی ایوان در آثارش، تبلور می‌یابد. این خانه قابلیت تبدیل کاربری از یک منزل مسکونی به فرهنگ‌سرا، هتل و اماکنی مانند این‌ها را دارد و این از خاصیت معماری خوب و صحیح یک بنا می‌باشد. طراحی خانه جلفا، اوج این دوره معماری ایرانی اوست که به اشکال منحنی علاقه داشت و در پلان‌نما و مقطع از خطوط منحنی استفاده کرد. پروژه بعدی او خانه جلفا در سال ۶۸ در کتاب World architecture به چاپ رسید. آن زمان اینترنت نبود و توریگ شولتز به من نامه نوشت و ضمن تبریک تأکید کرده بود که این بنا بسیار زیبا طراحی شده است. این دوره کاری دکتر صارمی با طراحی هنرستان کرج و انتیتو پاستور در سال ۵۵ به پایان می‌رسد. بعد از این مرحله وارد دوره دوم می‌شویم که دکتر صارمی از عناصر معماری ایرانی بصورت عینی استفاده نمی‌کند بلکه می‌توان گفت بعنوان استعاره آنها را به کار می‌گیرد.